

ת"פ 59039/12/17 - מדינת ישראל נגד מוסא אלקדאימה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 59039-12-17 מדינת ישראל נ' אל קדאימה
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: - מדינת ישראל
ע"י המתמחה טל הילל

נגד
- מוסא אלקדאימה
ע"י עוה"ד עבד אלנבלסי

הכרעת דין

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.5.16 בשעה 16:45 או בסמוך לכך, במהלך תצפית על מתחם מגורים מסוים בתחומי העיר לוד, הבחינו השוטרים גבריאל קוינט (להלן: **השוטר גבריאל**) והשוטר פבל אולשנצקי (להלן: **השוטר פבל**) בנאשם נוהג ברכב שנושא לוחית רישוי 14-752-10 (להלן: **הרכב**), כאשר הוא יוצא מתוך המתחם. הנאשם נהג ברכב במשך מספר דקות בהיותו תחת השפעת סמים עד אשר השוטרים סימנו לו לעצור.

2. השוטרים ניגשו לרכב ושאלו את הנאשם לשמו והוא הציג את עצמו בכזב בשמו של אחיו, סלמן אלקדאימה. השוטרים בדקו את זהותו במסוף והבחינו שהתמונה של סלמן אלקדאימה אינה תואמת את מראהו של הנאשם.

3. השוטרים ביקשו מהנאשם לצאת מהרכב ולהוציא את תכולת כיסיו. הנאשם הוציא מהכיס קופסת סיגריות ונתן אותה לשוטרי גבריאל. השוטרי גבריאל תפס באותה קופסה שקית ובה חומר מסוג חשיש במשקל 0.3434 גרם נטו. בשלב זה הנאשם חטף את הקופסה עם החומר מידיו של השוטרי גבריאל וניסה לאכול אותה.

4. השוטרים הודיעו לנאשם שהוא מעוכב לחקירה ובתגובה החל הנאשם לקלל את השוטרים ולהניף את ידיו ורגליו באוויר. בתגובה, הזעיקו השוטרים גיבוי למקום. בהמשך, הגיע למקום השוטרי תומר ברק

(להלן: **השוטר תומר**) והעביר את הנאשם לרכב אחר במטרה להעבירו לתחנת המשטרה. עם כניסתו של הנאשם לרכב, נגח הנאשם באפו של השוטר תומר וכתוצאה מכך נגרם לו דימום באף.

5. לנאשם יוחסו העבירות הבאות בכתב האישום:

א. החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

ב. תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ג. נהיגה ברכב בשכרות על פי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**).

ד. התחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

ה. ניסיון להשמדת ראיה לפי סעיפים 242 ו-25 לחוק העונשין.

העבירה של התחזות לאדם אחר

6. הנאשם הסכים להגשת אמרות החוץ שלו ולא העלה שום טענה בדבר קבילותן, לא טענת זוטא וגם לא טענת פסלות לפי דוקטרינת הפסילה הפסיקתית (ראו המענה של הנאשם לכתב האישום בפרוט' מיום 3.10.18, עמ' 7 ש' 9). הנאשם הודה בחקירתו במשטרה שהזדהה בפני השוטרים בשמו של אחיו (ראו אמרת החוץ מיום 18.5.16 בשעה 18:24, ת/1, ש' 13-19).

7. יתר על כן, הנאשם הודה במענה לכתב האישום בעבירה של התחזות לאדם אחר (פרוט' מיום 3.10.18, עמ' 6 ש' 20). כידוע, בעת שנאשם מודה בעבירה בבית המשפט במענה לכתב האישום, מתייתר הצורך להביא ראיות בעניין זה והיא תראה כמוכחת כלפיו (סעיף 154 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982). ולבסוף, בעדותו של הנאשם בבית המשפט הוא הודה שהתחזה בפני השוטרים בשמו של אחיו (ראו עדותו של הנאשם בבית המשפט בפרוט' מיום 7.7.19, עמ' 56, ש' 6 - 13).

8. על כן, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של התחזות לאחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

העבירה של החזקת סם לצריכה עצמית

9. כאמור, הנאשם לא העלה ולו בדל טענה כנגד קבילות אמרות החוץ שלו. באמרת החוץ מיום 18.5.16 בשעה 20:43, הנאשם הודה שהסם מסוג חשיש שנתפס עמו שייך לו (ת/3, ש' 11).
10. מעבר לנדרש, אזכיר את ההלכה שקובעת שבעת שנתפס סם בתוך רכב, חזקה שהסם מוחזק ברכב בידיעתו ובהסכמתו של כל אחד מהנוסעים ברכב ועל כל אחד מהם רובץ הנטל להפריך את אותה חזקה (ע"פ 459/95 אבו רמזאן נ' מדינת ישראל פ"ד נ(3) 775, 778-779 (1996)). אין מחלוקת שהנאשם ישב ברכב לבדו בעת שעוכב על ידי השוטרים. כמו כן, הנאשם לא הביא ולו בדל ראיה כדי להפריך את החזקה האמורה.
11. בנסיבות אלה, מתייתר הצורך לדון בשאלה האם הסם היה בתוך כיס מכנסיו או שמא בתוך הכיס של אחת מדלתות הרכב שבו ישב. בנוסף, מתייתר גם הצורך לדון בטענה שהעלה בעדותו בבית המשפט שאיננו יודע מהיכן הגיעו הסמים ושאינם שייכים לו.
12. לבסוף, המאשימה הוכיחה שאכן מדובר בסם מסוג קנבוס באמצעות חוות דעת מומחה שהנאשם לא חלק על תוכנה וגם לא התנגד להגשתה (ת/4).
13. במענה שמסר הנאשם לכתב האישום הוא טען שהחיפוש בוצע ללא הסכמתו. הנאשם חזר על טענה זו גם בסיכומים בכתב שהגיש והוסיף שמדובר בחיפוש לא חוקי שהתבצע מבלי שהתעורר אצל השוטרים "חשד סביר" שיצדיק את עריכת החיפוש. לכן, הנאשם טען שיש לפסול את הסם שנתפס כראיה.
14. בפסיקה נקבע כי בעת שמתבצע חיפוש על ידי שוטר על גופו או ברכושו של חשוד (כגון בית או רכב), ללא צו שיפוטי, יש להוכיח קיומו של "חשד סביר" או "יסוד להניח" כי החשוד מעורב בביצוע עבירה. באם קיימות הנסיבות שמכוחן קם החשד, אזי ניתן לערוך חיפוש ללא צו שיפוטי, ואין גם צורך בקבלת הסכמתו של החשוד לביצוע החיפוש ואין צורך בקבלת "הסכמה מדעת" לחיפוש (רע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.3.12), בפסקאות 16, 25 - 27, לפסק דינה של כבוד הנשיאה, השופטת ביניש; רע"פ 2178/12 סקיריס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.7.2012)).
15. כאמור, הנאשם הודה בכך שהתחזה לאחיו בפני השוטרים והאחרונים גם הבינו שמדובר בשקר בעת שלא נמצאה התאמה בין תמונתו של האח במסוף לבין מראה פניו של הנאשם. בנסיבות אלה, די בעבירה של התחזות לאחר שביצע הנאשם כדי להקים חשד סביר עבור השוטרים כלפי הנאשם שיצדיק עריכת חיפוש על גופו ובתוך הרכב ולכן אין כל צורך בקבלת הסכמה מדעת לעריכת החיפוש.
16. משהתקיים "חשד סביר", הסמכות של השוטרים לביצוע חיפוש ברכב וגם על גופו של הנאשם, ללא צו חיפוש, קמה להם מכוח הוראות סעיף 25 (1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 יחד עם סעיף 28(א) וסעיף 28(ב)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג -

1973. לכן, הטענה שיש לפסול את הסם כראיה, נדחית.

17. לפיכך, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) יחד עם 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

העבירה של נהיגה ברכב בשכרות

18. סעיף 62(3) לפקודת התעבורה קובע כדלקמן:

"62. העובר אחת העבירות האלה דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(3) הוא שיכור בהיותו נוהג רכב או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי; לענין זה, "שיכור" ו"ממונה על הרכב" - כהגדרתם בסעיף 64ב;

19. סעיף 64ב(א) לפקודת התעבורה מגדיר את הביטוי "שיכור" לפי מספר חלופות כאשר החלופה שרלוונטית לענייננו היא חלופה (2) שלפיה "מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן". על כן, די בכך שיוכח שבגופו של הנאשם היה סם מסוכן, כדי להרשיעו בעבירה של נהיגה בשכרות ולכן מתייתר הצורך לדון במשקל שיש לייחס ל"בדיקת המאפיינים" שנערכה לנאשם (ת/9).

20. לנאשם נערכה בדיקת שתן באותו יום של האירוע מושא כתב האישום (ת/10). בדיקת השתן הועברה ביום 23.5.16 למעבד המכון לטוקסיקולוגיה שבבית החולים תל השומר (ת/11). התקבלה חוות דעת מומחה של ד"ר אסתר שלמך ממעבדת המכון לטוקסיקולוגיה בבית החולים תל השומר (ת/5). לפי חוות הדעת, נמצאו בשתן חומרים שפעילים בסם הקנאביס.

יש לציין שבמענה לכתב האישום, הנאשם ויתר על חקירתה הנגדית של ד"ר אסתר שלמך וחוות דעתה הוגשה בהסכמת ההגנה (ראו: את המענה של הנאשם לכתב האישום, פרוט' מיום 3.10.18, עמ' 7 ש' 6; וכן ראו הסכמה נוספת של ההגנה בעניין זה בפרוט' מיום 7.2.19, עמ' 8 ש' 14 - עמ' 9 ש' 24).

21. בנסיבות אלה, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

העבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו

22. הנאשם טען בעדותו בבית המשפט שהוא לא תקף את מי מהשוטרים אלא הם אלה שתקפו אותו בצורה ברוטאלית ושלא כדין ואף השתמשו נגדו בשוקר חשמלי (טייזר) ללא סיבה מוצדקת. כמו כן, הוסיף שחבטו בו ואזקו את ידיו בכח בניגוד לרצונו ולטענתו אף לאחר הגעתו לתחנת המשטרה הוא הוכה על ידי השוטרים בתוך תא השירותים (ראו: עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 7.7.19, עמ' 51 ש' 26 - עמ' 52 ש' 2, עמ' 53 ש' 10-20, עמ' 54 ש' 1-3, עמ' 60 ש' 501, עמ' 61 ש' 18-25, עמ' 63 ש' 1-8).

23. יש לציין שבאמרות החוץ של הנאשם במשטרה הוא אמנם הכחיש שתקף שוטר או שהתנגד לעיכובו לתחנת המשטרה, אך לא העלה כל טענה שהוא זה שהותקף על ידי השוטרים (ת/1 ו-ת/3). בנוסף, יום לאחר האירוע מושא כתב האישום, קרי ביום 19.5.16, הנאשם הובא לבית משפט השלום בראשון לציון לצורך הארכת מעצרו להמשך חקירה. באותו דיון הנאשם וסניגורו לא טענו שהנאשם הותקף על ידי השוטרים (ראו: פרוט' הדיון של מעצר הימים, ת/19).

24. מעבר לכך, היחידה החוקרת העבירה למחלקה לחקירות שוטרים את חומר החקירה (ת/6). בסופו של יום, המחלקה לחקירות שוטרים גנזה את התיק ללא חקירה מאחר ולא הועלו טענות כלפי השוטרים (ראו: המכתב שנשלח על ידי המחלקה לחקירות שוטרים למאשימה, ת/7). בנוסף, במענה של הנאשם לכתב האישום נאמר על ידי בא כוחו כי **"הנאשם לא פנה למח"ש, אצלנו באזור הזה לא מאמינים במח"ש"** (פרוט' מיום 3.10.18, עמ' 7 ש' 4-5).

25. למעשה, הנאשם בחר שלא למצות את זכויותיו על ידי הגשת תלונה כלפי השוטרים שעיכבו אותו לתחנת המשטרה למחלקה לחקירות שוטרים, לא ציין באמרות החוץ שלו שהותקף על ידם וגם לא ציין זאת בדיון מעצר ימים, קרי בהזדמנות הראשונה שהייתה לו לומר את דבריו בפני שופט. בנסיבות אלה, אין לו אלא להלין על עצמו. **וחשוב מכך**, הדבר יוצר קושי משמעותי לקבל את גרסתו שהוא לא תקף את השוטרים ושהיה בסך הכל קורבן לאלימות של שוטרים.

26. אחרי שאמרנו את הדברים שנזכרים לעיל, יש לבחון כעת האם התקיימה העבירה של תקיפת שוטר.

27. השוטר תומר היה עד במשפט והעיד שהוא זומן כתגבורת עקב כך שהנאשם התנגד לעיכוב לתחנת המשטרה לאחר שהתחזה לאחר ונתפס עימו חומר החשוד כסם מסוג חשיש. תומר העיד שהנאשם סירב להיכנס לניידת והיה צורך לאזק את ידיו מאחורי גבו בניגוד לרצונו ולגרור אותו לכיוון הניידת. במהלך הגרירה, הנאשם נגח עם ראשו בפניו של השוטר תומר בטרם הכניסה לניידת ונגח בו בפעם השנייה אחרי הכניסה לניידת ועקב כך החל אפו של תומר לדמם (פרוט' מיום 7.2.19, עמ' 36 ש' 25 - עמ' 38 ש' 32, עמ' 43 ש' 3-12, עמ' 44 ש' 6-26).

28. הנני מעדיף את עדותו של השוטר תומר על פני עדותו של הנאשם לגבי השתלשלות הדברים בעת הניסיון לעכבו לתחנת המשטרה, וזאת בשל כך שעדותו של השוטר תומר זוכה לארבעה מקורות של חיזוק שנותנים נופך גדול של אמינות לעדותו:

א. החיזוק הראשון, מעדותו של השוטר סלם גנטו. השוטר סלם גנטו העיד שהוא עובד בשיטור העירוני בלוד ועקב הזמנת סיוע על ידי ניידת תנועה הוא הגיע למקום וראה את הנאשם משתולל ומתנגד למעצר ולכן הפעיל עליו שוקר חשמלי (טייזר) לאזור הבטן. בנוסף, העיד שראה את הנאשם נוגח באפו של השוטר תומר (פרוט' מיום 7.2.19, עמ' 28 ש' 23 - עמ' 29 ש' 18, עמ' 30 ש' 26-9, עמ' 31 ש' 32-25, עמ' 32 ש' 23-5, עמ' 34 ש' 8-1, עמ' 36 ש' 9-1).

ב. החיזוק השני, מראשית הודיה של הנאשם. בדו"ח הפעולה של השוטר תומר נאמר שהנאשם אמר לו "אני מצטער, באמת לא התכוונתי לעשות את זה בכוונה שהראש שלי פגע לך בפרצוף, באמת תעזור לי, מבטיח לך שזה לא יקרה יותר" (ת/16). נזכיר את הוראות סעיף 11 לפקודת הראיות שדן ב-"הוכחת אמרה של נאשם". לפי סעיף 11 "אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה". השוטר תומר היה עד במשפט והעיד שהנאשם אכן התנצל (פרוט' מיום 7.2.19, עמ' 39 ש' 10-1).

ג. חיזוק שלישי, מדו"ח רפואי: השוטר תומר פנה לקבלת טיפול רפואי עקב הדימום מאפו והאישור הרפואי מהווה מקור עצמאי של חיזוק לגבי הפגיעה באפו (ת/17).

ד. חיזוק רביעי, חיזוק משלושה דו"חות פעולה: שלושה שוטרים שונים שהיו נוכחים במקום קרות האירוע מושא כתב האישום היו עדים במשפט ואמרו שאינם זוכרים את האירוע בשל חלוף הזמן ממועד קרות האירוע עד למועד העדתם במשפט. לכן, דו"חות הפעולה שלהם הוגשו לתיק בית המשפט לפי "כלל הקפאת הזכירה".

השוטרת הראשונה היא הילה וג'ימה ובדו"ח הפעולה שלה נאמר שהיא ראתה את הנאשם נוגח בשוטר תומר באפו (ראו: דו"ח הפעולה שלה, ת/18; וכן עדותה בבית המשפט מיום 7.7.19 עמ' 50 ש' 26 - עמ' 51 ש' 2).

השוטר השני, הוא השוטר גבריאל שהיה מעורב בעיכוב הראשוני של הנאשם שהעיד שהוא לא זוכר את האירוע. בדו"ח הפעולה שערך (ושהוכתר עם המילה "מזכר") נאמר שהנאשם ניסה לברוח מהמקום, התנגד לעיכוב, השתולל תוך הנפת ידיו ורגליו לכל עבר, דבר שחייב שימוש בכח על מנת להשתלט עליו והזמנת כוחות תגבור (ראו מזכרו של השוטר גבריאל, ת/8, וכן עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 7.2.19 עמ' 11 ש' 1 - עמ' 12 ש' 10).

השוטר השלישי הוא השוטר פבל שגם העיד שאינו זוכר את האירוע אך בדו"ח הפעולה שערך נרשם שהנאשם ניסה לעזוב את המקום ללא אישורם של השוטרים והיה צורך באחיזה בגופו ובגרוננו על מנת להשתלט עליו עד להגעתו של השוטר תומר (ראו: דו"ח הפעולה של השוטר פאבל ת/13, וכן עדותו בבית המשפט מיום 7.2.19, עמ' 20 ש' - עמ' 21 ש' 30).

בפסיקה נקבע שכאשר מדובר בסיטואציה של "כלל הקפאת הזכירה" ניתן להגיש את דו"ח הפעולה באמצעות העד שערך אותו ולכן אותו דו"ח פעולה הוא קביל כראיה ועל בית המשפט להכריע בשאלת המשקל (ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל פ"ד לח(4) 169, 211-218; בג"צ 3209/06 שורפי נ' בית המשפט המחוזי בת"א (פורסם בנבו, 17.4.06).

במקרה שבפני, בכל הנוגע לעבירה של תקיפת שוטר והעובדה שהנאשם השתולל והתנגד למעצר, יש לייחס משקל גבוה לשלושת דו"חות הפעולה של השוטרים הילה וג'ימה, השוטר גבריאל והשוטר פאבל. למעשה, כל אחד מדו"חות הפעולה מהווה חיזוק לרעהו וזאת כמובן יחד עם העדויות של השוטר תומר והשוטר סלם. בנסיבות אלה, יש לראות במקבץ של שלושת דו"חות הפעולה שהוגשו לפי "כלל הקפאת הזכירה" כמקור עצמאי לחיזוק עדותו של תומר.

29. מטעם הנאשם העידו שלושה עדי הגנה. לא התרשמתי שיש בעדותו של מי מהם כדי להביא לזיכוי הנאשם מהעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. וביתר הרחבה:

א. העדה חסנה אלקדאימה: היא אחותו של הנאשם והעידה שהיא נתנה לו את הרכב שבבעלותה על מנת שינהג בו להבאת ילדיו מגן הילדים לביתו. הא ותו לא (פרוט' מיום 11.11.19 בעמ' 67 ש' 25 עד עמ' 68 ש' 21). בפועל, היא לא הייתה עדה לאירוע מושא כתב האישום.

ב. העד מועתז אלאעסם: העיד שהיה עובר אורח בעת קרות האירוע מושא כתב האישום וראה כשלושה או ארבעה שוטרים אוזקים את הנאשם וגוררים אותו לכיוון הניידת ומכניסים אותו בכוח לתוכה (פרוט' מיום 11.11.19 עמ' 69 ש' 27 עד עמ' 70 ש' 5). עדות זו אין בה כל רבותא והשוטרים גם העידו שאכן כך עשו. בכל מקרה, העד מועתז אלאעסם לא העיד שהנאשם לא נגח בשוטר תומר ולכן ברור שאין בעדות זו כדי לסייע לנאשם נגד העבירה של תקיפת שוטר.

ג. העד זוהר אזברגה: העיד שישב בעסק של נרגילות שנמצא ליד המקום שבו התרחש האירוע מושא כתב האישום וראה שוטרים תוקפים את הנאשם כאשר הנאשם מעולף על הרצפה, ובהמשך אזקו את ידיו והכניסו אותו לתוך ניידת. בנוסף, טען שראה את השוטרים משתמשים בשוקר חשמלי (טייזר) נגד הנאשם (פרוט' מיום 11.11.19 עמ' 71 ש' 24 עד עמ' 72 ש' 26). האירוע מושא כתב האישום היה בשנת 2016 והעד זוהר אזברגה העיד בבית המשפט בשנת 2019. הוא לא מסר גרסה במחלקה לחקירות שוטרים וגם לא בתחנת המשטרה ומכאן הקושי

לקבל את גרסתו. מעבר לכך, הוא לא מסר בעדותו שום דבר שיש בו כדי לשלול את עדותו של השוטר תומר שהנאשם נגח בו באפו. במילים אחרות, עדותו של העד זוהר אזברגה איננה תורמת להגנתו של הנאשם במאומה לעניין השאלה האם ביצע עבירה של תקיפת שוטר, או לא.

30. לפיכך, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

לגבי העבירה של ניסיון להשמדת ראיה

31. העבירה של ניסיון להשמדת ראיה שיוחסה לנאשם נובעת מכך שנטען כלפיו בכתב האישום שהוא חטף מידיו של השוטר גבריאל את קופסת הסיגריות שהכילה את הסם וניסה לאכול אותה.

32. בדו"ח הפעולה של השוטר פבל נאמר כדלקמן (ת/13):

"גבריאל שוחח עם הנהג והנהג הוציא קופסת סיגריות, גבריאל פתח את קופסת הסיגריות ולאחר מכן הראה לי את תכולתה ואני ראיתי קוביה חומה שנראית כמו חומר החשוד כסם מסוג חשיש. גבריאל לקח את קופסת הסיגריות מסוג נקסט כחול לידו והחל לשוחח עם הנהג והנהג נכנס לרכבו וצעק: "אני חייב לנסוע לילדים שלי". אני התיישבתי לידו ושמתי את ידי הימנית על ידו השמאלית שלא יניע והנהג לא הניע והוא החל לצעוק "מה אתם רוצים ממני, תנו לי ללכת". בזמן הזה גבריאל נעמד בדלתו השמאלית של הנהג ואז הנהג חטף מידו של גבריאל את קופסת הסיגריות והכניס את חלקה לתוך פיו ונגס אותה. אני ניסיתי לקחת את הקופסא מידיו ואז הנהג החל לנסות לצאת מהרכב, מהצד הימני שלו איפה שאני ישבתי".

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

33. לעומת זאת, במזכר שרשם השוטר גבריאל נאמר כדלקמן (ת/8):

"כאשר הודעתי לנהג כי הוא מעוכב, הוא נכנס לרכבו והחל לצעוק "עזוב אותי, תן לי לקחת את הילדים", "אני חייב לנסוע לילדים". בשלב זה ראיתי שפבל נכנס לרכבו ומתיישב במושב הקדמי הימני ואני עמדתי בסמוך לדלת הנהג שהיתה פתוחה, ובשלב זה הנהג חטף את קופסת הסיגריות עם תכולתה מידו וסיבב את גבו אליו ונשען לכיוון הכיסא הימני הקדמי ברכבו לכיוונו של פבל. הודעתי לנהג כי הוא עצור ואחזתי בו בכתפיו בניסיון להוציא אותו מרכבו והנהג נשכב על שתי הכיסאות הקדמיים כאשר ראשו לכיוונו של פבל ורגליו לכיוונו והמשיך להתנגד עם גופו."

34. קיים שוני בין דו"ח הפעולה של השוטר פבל לבין דו"ח הפעולה של השוטר גבריאלי לעניין השאלה האם הנאשם שם את קופסת הסיגריות עם תכולתה בתוך פיו במטרה לאכול אותה כדי להעלים את הסם שבתוכה כראיה, או לא. השוטר פבל ציין שראה את הנאשם מנסה לאכול את הסם על מנת להעלימו ובעוד שהשוטר גבריאלי לא ציין זאת.
35. יוזכר, השוטר גבריאלי והשוטר פבל לא זכרו את האירוע מושא כתב האישום ולכן דו"חות הפעולה שלהם הוגשו לפי "**כלל הקפאת הזכירה**". לא היו עדים נוספים לאירוע של ניסיון האכילה של הסם מאחר ושאר השוטרים הגיעו למקום רק בשלב מאוחר יותר.
36. בנסיבות אלה, קיים קושי לייחס משקל משמעותי לדברים שרשם השוטר פבל בדו"ח הפעולה שלו שהנאשם ניסה לאכול את הסם על מנת להעלימו כראיה. יש לציין שהנאשם הכחיש גם באמרות החוץ וגם בעדותו בבית המשפט שניסה להעלים את הסם על ידי אכילתו (ראו למשל ת/1, ש' 66-76). ברגע שהשוטר פבל מעיד שאיננו זוכר את האירוע הדבר יוצר קושי מהותי עבור ההגנה לקיים חקירה נגדית אפקטיבית לגבי השאלה האם הנאשם אכן ניסה לאכול את הסם, או לא.
37. בהעדר ראיה חיצונית לדו"ח הפעולה של השוטר פבל שיכולה לתמוך בדברים שנרשמו בו שהנאשם אכן ניסה לאכול את הסם בניסיון להעלימו כראיה, אין מנוס מהמסקנה שהמאשימה לא הצליחה להוכיח שכך אכן קרה ברמה הנדרשת של מעל לכל ספק סביר.
38. על כן, הנני מזכה את הנאשם מביצוע עבירה של ניסיון להשמדת ראיה לפי סעיפים 242 ו-25 לחוק העונשין.

סוף דבר

39. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כדלקמן:
- א. ראשית, הנני מזכה את הנאשם מהעבירה של ניסיון להשמדת ראיה לפי סעיפים 242 ו-25 לחוק העונשין.
- ב. שנית, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע של כל העבירות שלהלן: התחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין; החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; נהיגה ברכב בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, במעמד הצדדים.